



Můj první rok pobytu v České republice

Hirut Assefa

Jmenuji se Hirut Assefa, pocházím z Etiopie a letos v lednu to byl první rok, co jsem přiletěla do Prahy. Můj manžel pochází z České republiky a díky tomu se můj pobyt a první zkušenosti z nového prostředí od začátku odlišují od zkušeností lidí, kteří sem přicházejí jako imigranti z různých zemí.

Poznali jsme se v Addis Abebě, on cestoval po Etiopii, já byla na dovolené u rodičů a jela navštívit studenty, které jsem dříve učila.

V roce 2011 jsme se v Etiopii vzali, obdržela jsem vízum a mohla tak za ním velmi brzy přiletět do Prahy. V Etiopii jsem vystudovala bakalářský titul, pracovala pak jako učitelka a na částečný úvazek i jako recepční v mezinárodním hotelu, poté jsem dostala místo v uprchlickém táboře OSN pro somálské uprchlíky.

Díky této práci, která byla ohodnocena lépe než běžně dostupná zaměstnání, byl můj život po ekonomické stránce snažší než život běžné populace. Bylo to však vykoupeno životem v odlehlé části Etiopie, v obtížnějších podmínkách. V každém případě jsem za tuto práci byla velmi ráda. Doufala jsem, že i zde, v České republice, budu moci po velmi krátké době začít opět pracovat. Buď využít svoje získané vzdělání, zkušenosti z předešlých zaměstnání, využít angličtinu, nebo dělat co bude možné. Jak se brzy ukázalo, toto byla jedna z mých mylných představ o životě v Evropě, že je zde velmi snadné získat práci. Nyní již vím, že doba pro shánění místa není snadná ani pro místní a já se ještě navíc potýkám s jazykovou bariérou. Když už jsem zmínila své představy a očekávání o životě v Evropě, byla jsem překvapena, jak je zde život celkově drahý. Ve skutečnosti jsem se občas cítila frustrovaná. Jiná země, obtížnost sehnat práci, rodina velmi daleko, a hlavně nový jazyk, ani zdaleka ne lehký. Zažívala jsem pocity, které jsem dříve vůbec neznala, být odlišná, nedomluvit se s ostatními a být závislá na druhém. V Etiopii jsem to byla já, která mohla podporovat rodinu, zde bylo najednou vše jinak.

Na druhé straně jsem byla překvapena rodinou, do které jsem přišla, neočekávala jsem, že v Evropě ještě funguje taková soudržnost mezi jednotlivými členy, vzájemná pomoc, kterou znám ze své země. Díky tomu mám teď druhé rodiče a mnoho nových strýců, tet, bratranců a sestřenic. Celkově mohu říci, že lidi, se kterými jsem se zde setkala ať už při vyřizování svého přechodného pobytu, při hledání zaměstnání nebo přátele poznané skrze manžela, na mně byli vždy příjemní a snažili se být nápomocni. Samozřejmě mám i několik nepříjemnějších zkušeností, ale říkám si, že v každé zemi narazíme na lidi milé a méně milé, tak to je i když jste ve vlastní zemi.

Nakonec jsem tedy od září začala pracovat v jednom dětském klubu v Berouně na částečný úvazek, jako vychovatelka a učitelka angličtiny. I tady jsem měla štěstí na své kolegyně a mohla jsem tak poprvé v praxi zkoušet svou "češtinu". Od letošního ledna jsem nastoupila na plný úvazek do nově otevřené kavárny Prague Tower's kafe s prodejem pečiva a vyhlášeného chleba. Jsem velmi ráda za tuto příležitost, mohu tak být v každodenním kontaktu s místními lidmi, procvičovat si nový jazyk a pomalu se začleňovat do české společnosti. Ráda bych zde tímto krokem začala svůj nový život, abych snad v budoucnu, až se vše více stabilizuje, mohla více dávat a obohacovat zdejší kulturu tím nejlepším z etiopské, ať už to bude známou etiopskou kávou, kuchyní nebo čímkoliv jiným.